

عنوان مقاله:

بررسی نظامهای مدیریت توزیع آب قنوت و تاثیر آن بر مشخصات فنی و کارایی آنها (مطالعه موردی در همدان)

محل انتشار:

سومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضا بهراملو - عضو هیئت علمی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان، فوق لیسانس -

فریبرز عباسی - عضو هیئت علمی، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، دکترا -

خلاصه مقاله:

قنات یک ثروت ملی و باستانی ایران بوده و قدمت، نظامهای مدیریت توزیع آب و سیستمهای آبیاری وابسته، به ۸۰۰ سال قبل از میلاد مسیح بر میگردد. در حال حاضر مقدار کل دبی قنوت در ایران به میزان ۲۸۰ متر مکعب در ثانیه تخمین زده می شود. بررسیها نشان داده که این حجم آب با نظام شناخته شده سنتی بین مالکین آن بدون کوچکترین مشکلی، توزیع میگردد. لذا ضروری است که نظامهای موجود در توزیع آب قنوت کشور با قدمت ۳۰۰۰ ساله، که به مرور زمان کلیه نواقص آن حل شده و به ثبات رسیده، شناسائی شده و از آن در مدیریت بهینه سایر منابع آب استفاده گردد. در این راستا طی دو سال ۱۵ رشته از قنوت مهم استان همدان انتخاب و نظامهای توزیع آب، وضعیت اراضی و وضعیت مالکیت آنها مورد مطالعه قرارگرفت. بر اساس نتایج، اکثر قنوت دارای نظام توزیع آب بسیار دقیق و حساب شدهای بوده و در این راستا کوچکترین مشکل اجتماعی وجود ندارد. مالکین به تعداد مشخصی جفت یا چارک تقسیم می شوند که مجموع آنها ۶ دانگ یا ۹۶ شعیر است. نظام مدیریت توزیع آب آبیاری بر حسب زمانی، حجمی و یا میزان مالکیت زمین می باشد. در مدیریت زمانی، زمان آبیاری بین یک تا ۵ ساعت و دور آبیاری آنها ۱۳ روزه میباشد. یک روز از ۱۳ روز متعلق به خوش نشینها بوده و ۱۲ روز متعلق به صاحبان نسق است. مقادیر راندمان انتقال آب و کاربرد به ترتیب ۸۰٪ و ۵۶٪ تعیین شد که با توجه به اعمال مدیریت سنتی و مشارکت عمومی در بهره برداری و تعمیر نگهداری، مقادیری مناسب و قابل قبول می باشد.

کلمات کلیدی:

قنوت، مدیریت، نظام توزیع آب، همدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/111610>

